

»Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den *Fortjeneste*, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, for saa vidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne *sædvanemæssige Løn ikke være afgørende*, for saa vidt der for saadant Arbejde gælder *almindelig Landsoverenskomst* — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — *med højere Lønvilkaar*, eller for saa vidt Prisforhøjelser paa Livsforbrødenheder har *forringet* den paagældende sædvanemæssige *Løns Værdi i væsentlig Grad*.«

14. Til Lettelse af Arbejdsløshedskassernes Administration har man indført *Regnskabsaaret* i Stedet for »12 paa hinanden følgende Maaneder« som Grundlag for Beregningen af det maksimale Antal Understøttelsesdage, og samme Beregningsgrundlag skal anvendes med Hensyn til det Antal Aar, i hvilket det fulde Maksimum kan ydes i Rækkefølge, og det Aar, hvori Medlemmet derefter skal være uden Understøttelse.

Disse Ændringer blev foretaget i Landstinget efter Indstilling af hele Udvalget.

15. Det i Lovens § 18 fastsatte *Minimums-Tidsrum for Dagpengeydelsen gennem Hovedforsikringen* er forlænget fra 70 til 90 Dage.*) Socialministeren kan dog under ganske særlige Forhold efter Indstilling af Arbejdsnævnet tillade, at Dageantallet sættes lavere, men i intet Tilfælde under 70 Dage. — Det Aaremaal, i hvilket et Medlem kan oppebære fuld aarlig Understøttelse, har hidtil været begrænset til 4 Aar; Maksimum kan fremtidig med Socialministerens Godkendelse udstrækkes til 5 Regnskabsaar.

*) Gennemsnitstallet ligger omkring 100 Dage, og kun faa Kasser er nede paa 70 Dage, saa at Ændringen ikke vil faa nogen væsentligere Betydning; Merudgiften er anslaaet til ca. 1,2 Mill. Kr.